

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2026/06
27.06.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, изјављеној против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинета министра 01 број 118-1115/2006 од 7.3.2006. године, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.6.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем тужиоцу је престао радни однос са 15.3.2006. године на основу одредбе члана 168. став 1. Закона о полицији, а у вези члана 111. истог Закона.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа, тужилац истиче да је нејасно како је и зашто тужени орган накнадно и ван временског важења Закона о полицији донео оспорено решење, а чиме је повређено материјално право у односу на тужиоца, имајући у виду да одлука по покренутом дисциплинском поступку 2005. године није донета, те да је вођење тог поступка застарело. Наводи да је на изложени начин повређен општеприхваћени принцип забране ретроактивног дејства, те да је грубо нарушено начело законитости и правне сигурности тужиоца, па предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган је својим решењем правилно утврдио да тужиоцу престаје радни однос са датумом наведеним у диспозитиву решења, за коју одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово стога, што је одредбом члана 168. Закона о полицији ("Службени гласник РС", бр. 101/05) прописано да полицијском службенику, односно другом запосленом, радни однос престаје и ако током његовог рада у Министарству настану безбедносне сметње из члана 111. овог Закона због којих са њим радни однос не би ни био заснован да су за време заснивања постојале. Како из списка, а и навода тужбе произлази да је против тужиоца подигнута оптужница од стране ОЈТ у Кикинди бр. Кт. 562/05 од 10.10.2005. године, која је стала на правну снагу одбијањем приговора од стране Већа Општинског суда у Кикинди Кв.бр. 127/05 од 27.10.2005. године, правилно је, по оцени суда, тужени орган нашао да су у конкретном случају испуњени услови из члана 168. став 1. у вези са члана 111. Закона о полицији да тужиоцу престане радни однос у Министарству унутрашњих послова, Секретаријату унутрашњих послова у ____.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао обзиром да оспореним решењем тужиоцу престаје радни однос са 15.3.2006. године да они не могу да доведу до другачије оцене законитости оспореног решења. Стога је оспорено решење правилно и на закону засновано и на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучено је као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 27.6.2007. године, У.бр. 2026/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управни спор

у правитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЗЖ